

[Nina Andersen.]

status. Mig forekommer det, at den direkte forbindelse, som radioledelsen i øjeblikket har med befolkningen gennem de årlige lyttermøder, som afholdes rundt i landet med langt bredere repræsentation for den lokale befolkning, er langt mere givende. Det er da bedre, at radioledelsen kommer rundt i landet, end at lokale komiteer uden direkte forbindelse med ledelsen sidder ude omkring og finder ud af, hvilke råd de nu skal give radioledelsen. Jeg synes, at den direkte forbindelse altid vil være at foretrække.

Der var altså efter det ministerielle udvalgs bedste overbevisning ingen vejledning at hente i det af personaleforeningen fremsatte forslag. Man endte derfor, ligesom i sin tid folketingsudvalget, ved et forslag om, at folketinget udpeger 10 repræsentanter til radiorådet som repræsentanter for lyttere og fjernseere, og i erkendelse af den virksomhed, som lytter- og fjernseerorganisationerne har udført og stadig udfører, foreslog man, at disse organisationer skulle have en indstillingsret. Det er altså det forslag, der foreligger her.

Man kan naturligvis sige både for og imod, men det må erkendes, at folketinget er den bredest valgte forsamling i dette land, og alle folketingsmedlemmer må vel anses for at være lyttere og måske også fjernseere. Det skulle være muligt for denne forsamling ved hjælp af lytter- og fjernseerorganisationernes indstilling at nå frem til valg af 10 personer, som ikke alene har interesse for radiofonisens virksomhed, men som samtidig har en sådan almen kulturel indstilling og en sådan forbindelse med vide og forskelligartede kredse i befolkningen, at de brede lytter- og fjernseerinteresser kan tilgodeses.

Men selvfølgelig kan der også være argumenter imod. Folketinget kan komme under mistanke for kun at ville pleje partipolitiske interesser, for kun at kunne se Tordenskjolds soldater. Jeg mener dog, at den vågne interesse, med hvilken hele befolkningen ville følge et sådant valg, vil sikre imod, at folketinget skulle handle, som det er anklaget for at ville handle, allerede inden der har været denne første behandling. For mig at se gives der ved dette forslag en bredere valgmulighed, end ministeren nogen

sinde har haft. For det første er der et større antal pladser at besætte, og for det andet er man ikke bundet til, sådan som ministeren i virkeligheden er det efter den nugældende lov, at følge lytter- og fjernseerorganisationernes indstilling. Der gives her mulighed for, at pressen også kan få repræsentanter. I henhold til den nugældende lov har pressen en fortrinsstilling derved, at det er fastslået, at der skal være repræsentanter for pressen, og efter den nye valgordning vil pressen altså på akkurat samme måde, efter samme kriterier, kunne få repræsentation i radiorådet. Der er, synes det mig, en mulighed for kritisk udvælgelse, og deri ligger naturligvis en forpligtelse for organisationerne til at finde de bedst egnede frem til indstilling, vel vidende at folketinget er frit stillet, og at organisationernes mulighed for repræsentation er afhængig af deres evne og vilje til at finde frem til vel-egnede og velkvalificerede personer.

Mit parti er imidlertid ikke fanatisk tilhænger af den foreslåede valgmetode. Skulle det lykkes for det udvalg, jeg ved forhandlingernes slutning vil foreslå nedsat, at nå frem til et bedre forslag, er vi parat til at drøfte det. Men jeg vil gerne understrege, at vi er af den opfattelse, at det, man kalder det folkevalgte element i radioen, bør bevares.

Nået så langt er det naturligt at beskæftige sig med det næste led i kæden, nemlig det programudvalg, som det i forslaget § 6 foreslås at radiorådet nedsætter. Som det vil være bekendt, har det hidtil været således, at forretningsudvalget og programudvalget blev nedsat af radiorådet med hjemmel i den forretningsorden, som undervisningsministeriet har udarbejdet for rådet. Da der nu gennem så lang en årrække har været arbejdet med disse 2 udvalg, at de, om jeg så må sige, har fået borgerret i huset, må det vel betragtes som naturligt, at de nu nævnes i selve loven; også af hensyn til de programudvalgsmedlemmer, som ikke er radiorådsmedlemmer, vil det være et rimeligere udgangspunkt, at de er nævnt i loven, fremfor at de er tilforordnede i henhold til forretningsordenen. For mig at se er programudvalget et naturligt led i kæden. Radiorådet delegerer herigennem en del af sin myndighed til en forsamling, hvortil det selv kan vælge et antal medlemmer, men